

Мария Илиева

В храма

От извора на думите
отпивам жадно,
пристъпила
пред прага на душата ти.
И чувствам,
че самият ти си храм.
А аз съм
блудна грешница.
И като в жертвеник
поставям себе си.
Облечена
във снежно – бяла роба.
Кръвта от раните
ще бъде светла.
Но знам,
не би могъл да ме раниш,
защото в храма има
много слънце!

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10173>]